

*) Zwracamy uwagę na Nr. 62 czasopisma *Trybuna*, gdzie w artykule ze znajomością rzeczy i swobodą napisanym dowiedzionem jest, iż nawet pod rządem absolutnym paragrafy względem jawności rozprawy sędziowskiej pojmowane byłyby wolno myślniej aniżeli teraz. (Red. „Reformy“).

galeń. Legalność tę może wyprawić i musi w potrzebie ustawami nawet karnymi wymusić, wszakże stosując je, osadzając pojedyncze przypadki karne, nie należy ogólnie miary używać, lecz charakter narodowo polityczny powinien wpływać jako nadzwyczajny powód łagodzący.

— Ustawa nasza karząca w § 46 okolicznością łagodzącą, jeżeli sprawca w gwałtownym wzruszeniu umysłu, wynikiem ze zwykłego uczucia człowieka, dał się ponieść do zbrodni.

— Otóż, pytamy: czy uczucie narodowe nie jest zwykłym uczuciem człowieczym, i czy takowe w naszych czasach, przejętych tak potężnym ruchem narodowym, nie jest zdolne stworzyć gwałtownego wzruszenia umysłu, które uniesie aż do wyrzuteń, wydających się według ścisłego zinnego brzmienia ustawy, zbrodnice? Pytamy dalej: czy to gwałtowne wzruszenie umysłu nie jest w każdego Polaka, ilekroć pomyśli o losie swojej ojczyzny, całkiem naturalnym następstwem zwykłego uczucia człowieka, i czy gwałtowność tego wzruszenia umysłowego nie musi być zwiększoną patrzając na zdarzenia warszawskie?

— Uważamy, że i trybunał użył łagodzącego środka na korzyść Osieckiego, gdyż podług § 65 wypadłoby wymierzyć karę od jednego roku do pięciu lat. Sąd powołał się na § 54, przynajmniej prawo, w zbrodniach, na które kara nie przenosi lat pięciu, zmniejszenia takowej dla szczególnych łagodzących powodów poniżej przepisane jako minimum jednego roku. Dla Osieckiego jednak uczucie narodowe polskie jest tak szczególnym i nadzwyczajnym powodem łagodzącym, że słusznie mogła być tu zajęta w zupełności ulga według § 54. Paragraf ten wszakże dozwala skrócić karę nawet poniżej sześciu miesięcy, i sam jeszcze stopień więzienia złagodzić. Gdy więc sąd naznaczając na Osieckiego karę, powołał się na § 54, to miałby zupełne prawo, a zdaniem naszym i obowiązkiem, zmniejszyć czas kary o wiele niżej sześciu miesięcy i nie na ciężkie ale na proste więzienie skazać. To ostatnie miałyby dla Osieckiego może już dla tego szczególną wartość, iż utrata szlachectwa nie stałaby się wówczas legalnym następstwem skazania. Trybunał nie rozciągał nadzwyczajnego środka łagodzącego aż do tego stopnia, jakiego było potrzeba, przeciwnie do złagodzenia dodał obojętne, a przeto według naszego mniemania stał w sprzeczności z powołaną ustawą. Trybunał powołując się na § 54, orzekł jeden dzień postu co miesiąc. Przytoczony jednak paragraf pozwala, aby ze względu na niewinną rodzinę skazanego, skrócić czas kary nawet poniżej sześciu miesięcy, a wtedy dalsze trwanie więzienia ma być zastąpione postem, itp. Ustawa więc widocznie uznaje więzienie sześciomiesięczne za takie, które niewinnej rodzinie szkodzi przynajmniej trochę. Otóż trybunał orzekł na Osieckiego rzeczywiście sześć miesięcy, co jest ciężkie więzienie, a zatem zdawać się musi zupełnie niesprawiedliwą rzeczą obojętne jeszcze tej kary sześciomiesięczną dniami postu.

— Co się tyczy następstw wyroku, takowe są wprawdzie na ustawie oparte, a przeto żyćć się o nie należy, abyśmy wprawdzie mogli pod tym względem zaprowadzić słuszną i należytą reformę. Ustawa nasza orzeka następstwa skazania tysiącrotnie surowsze niżeli są karne. Skazuje się kogoś na bardzo krótki i łagodny areszt, ale następstwa skazania rozciągają na całe jego życie hańbę i pozbawiają go zdolności za robót. Wymierzając czas kary ma się więc przyglądać nie winie skazanego, ale samemu skazanemu, same zaś następstwa najkrótszej kary dotykają wszystkich bliskich skazanego, wszystkich urodzonych i nieurodzonych potomków jego!

— Ze każde skazanie za zbrodnię przez druk popelnienia, pozbawia już tem samem kwalifikacji prowadzenia odpowiedzialnej redakcji, jest to bardzo niechlubne rozporządzenie, które zostaje nadto w sprzeczności z innymi miejscami kodeksu karnego. Wielką to jest surowość aby redaktora, który raz jeden wśród okoliczności może bardzo łagodzących, popadł pod pojęcie zbrodni, uznać bezwzględnie niezdolnym do prowadzenia dalej swego zawodu. § 54 dozwala w razie okoliczności łagodzących, które słusznie poprawy skazanego spodziewać się mogą, nadzwyczajnie złagodzić karę; ale jeżeli idzie o redaktora, natęży ta sama ustawa w § 26 tym c o odbiera mu możność udowodnienia poprawy swojego sposobu myślenia, na prawienia swojego błęd. § 30 ty mówi: "Utrata rzemiosła nie jest wcale następstwem przez samą ustawę związaniem ze zbrodnią, a przeto nie może być orzeczoną wyrokiem karnym". Dla czegoż o tego ludzkiego postanowienia zrobiono tylko co o redaktora wyjątek? Prowadzenie redakcji jest przecież także rzemiosłem, a przynajmniej zarobkowością, a utrata takiej, oprócz skazanego ciężko, a również dotyka niewinnej jego rodziny. Do tego przychodzi to jeszcze, że skazanemu nie można przeszkodzić, aby nie prowadził potajemnie redakcji. Owszem takowe objęcie przepis zdaje się być nawet prawie przewidzianem, gdyż § 26 wyraźnie zarządza pozbawienie wyłącznie "odpowiedzialnej" redakcji czasopisma.

— Co się tyczy pozbawienia skazanego szlachectwa, wiadomo, że od dawna to już podnoszono, iż rozporządzenie to jest przedwczesnym ułubieniem dla stanu mieszczańskiego, skoro szlachciznę, który popełnił zbrodnię, ma zostać za karę mieszczańskim. Pomijamy to jednak zupełnie, i że wgląd na niniejszy wypadek wyrażamy tylko zdanie, że w przypadkach zbrodni politycznych, które idą za opinią naszych czasów, nie hańbią, ale przeciwnie, czestokroć w wysokim stopniu chwalebne przyniosą, postanowienie co do utraty szlachectwa zdaje się być zupełnie niewłaściwym. Przepisy ładne zostające w sprzeczności z sądem opinii publicznej, nietylko celom rządu nie są pomocne, lecz owszem szkodliwy wpływ wywierają, dla tego powinny być uchylone.

— Dla uzupełnienia naszej krytyki, przytoczmy przeciw wyrokowi zapadłemu w procesie Osieckiego dwa jeszcze mniej ważne uwagi. W wyroku stoi wyraźnie jako wypadek karny, umieszczenie artykułu politycznego w dzienniku niepodlegającym cenzurze; niepodlegający przeto, jak może być mowa o utracie karności w ilości złr. 50. Skazany przestaje być redaktorem *Postępu* od chwili zapadnięcia wyroku, jest to przeto w każdym razie przyznanie omyłki pisarskiej, że skazanemu naznaczono "umieszczenie wyroku w najbliższym numerze".

— Nie możemy pominąć, abyśmy niepowiedzieli p. Osieckiemu i jego obrońcy, że nie zgadzamy się bynajmniej z sposobem obrony. Jeżeli Polak mówi o przywróceniu ojczyzny swojej, jeżeli uczucie jego narodowe uniesie go do wyrzuteń, które go przed kratami sądowe powiodą, to zdaniem naszym powiniennym otwarcie i swobodnie powiedzieć prawdę i nie bronić się rabulistycznie. Cała jego obrona

leży w tem słowie: „Jestem Polakiem!”. Jeżeli słowo to wypowiedziane będzie gorąco i z godnością, sędziowie nie będą mogli uniknąć wrażenia jego, uczucia on, że jako nadzwyczajna okoliczność łagodząca wpływać to będzie wielkie narodowe dopuszczenie, nieznacznie wielkiego ładu do rozpaczy przywodziące.

— Względ ten powinienby skłonić Sąd wyższy do zmniejszenia kary do tak małego rozmiaru, abyż wlaśnie tylko dla obrony legalności stwierdzonej została zewnętrzna karygodność, ale ten sam wzgląd dzięjowy mógłby najwyższego Sędziego spowodować do zupełnego odpuszczenia wszystkiej kary.

— Ministeryum pozwoliło na założenie w Węgrzech banku hipotecznego, któryby wypuszczał listy zastawne na 5 1/2 %, lecz wzbudziła się dozwolił notowania tych listów na giełdzie wiedeńskiej, tudzież niedopuszczenia, aby fundusz krajowy węgierski wziął w tym banku udział z sumą pół miliona złr.

— Węgier Szilagyi, były deputowany ostatniego sejmu węgierskiego, aresztowany niedawno za podjęcie zostawiania w stosunkach z emigracją węgierską we Włoszech, wypuszczony następnie, znów w dniu 18 b. m. został uwikłany.

— P. Hirnik donosi z Wiednia, że z każdym dniem nowe przybywają zajścia z powodu ostatniego ściągania podatków w Węgrzech. Do nich przybyło zaskarżenie przedłożone jak słychać przez władzę w Ostrzyhomiu kancelaryi nadwornej. W lecie bowiem miasto Ostrzyhom wzbudziło się za zapłatę podatku, przez co władze skarbowe zarządziły egzekucję. Rata podatkowa miała wynosić 5000 złr., a urzędnik egzekucyjny pociągłszy znalazłszy w kase papieru publicznego na 57,000 złr., takowe aresztował. Po zaprowadzeniu stanu wyjątkowego miasto oświadczyło się gotowem zapłacić podatek żądając zwrotu zabranych papierów. Ale za późno, bo z odpowiedzi jaką otrzymało przekonało się, że część tych papierów wartości 21,000, sprzedano za 19,000 z okładem złr. i z tej kwoty potrącono tak należne 5000 złr. jak i inne wśród tego wykryte należałości w kwocie 5000 złr. sięgające 1848 r. tudzież pokryto tą sumą kosztą egzekucyjną. Co się zaś stało z pozostałymi papierami, w tej mierze nie mamy jeszcze odpowiedzi, lecz zapewne kancelaryja nadworna domagać się będzie ścisłego zdania rachunków.

— D. 21go bm. umarł książę Windischgrätz, trzeci z kolei generał głównodowodzący, w ciągu kilku lat. Alfred Werand ks. Windischgrätz urodził się 1787 r. w Brucku, z rodziny, której przodek Werand był marchionem na Graden wendyckim. Rodzina ta należała niegdyś do udzielnych w Rzeszy niemieckiej. Zmarły wszedł młodo do wojska i szybko posuwał się po stopniach w czasie wojen francuskich. W marcu 1848 r. objął na krótki czas komendę w Wiedniu, lecz zaraz potem wrócił do Pragi, i tam w Zielone Świątki stłumił powstanie, przy czem żona jego z domu Schwarzenberg zginęła. W październiku 1848 r. bombardował Wiedeń, poczem zamianowany został marszałkiem wszystkich wojsk prócz tych, które we Włoszech stały. W końcu r. 1848 objął naczelne dowództwo nad wojskami w Węgrzech i takowe sprawował cztery miesiące. W kwietniu 1849 zawieszony został od Ołomuńca do Cesarza. Dzienniki wiedeńskie bardzo obszerną podają biografję zmarłego, a niektóre z nich uwagi swoje nad nim kreślą. Dzienniki liberalne nie szczędzą surowego sądu, jak znów przeciwnie pochwal. *Vaterland* organ hr. Clama i jego przyjaciół politycznych, wyszedł w sobotę z obwódką żałobną. W Izbie wyższej, której członkiem był ks. Windischgrätz, i jedyny raz głos zabierał przeciw wolności druku, przesłał ks. Auersperg mowę, której kończył wzmianką, że był monarchii i domu habsburskiego tudzież panowaniu porządku państwa i społeczeństwa zadowolony. Niezgrabne te słowa, poniżające Austrię, ubliżające domowi cesarskiemu i podnoszące zmarłego do szczytów wielkości i chwały, a zatem historycznie fałszywe, znalazły w niektórych liberalnych dziennikach surową odprawę, ministerjalne organa jednak się na to nie zdobyły. Hr. Leon Thun nie był jeszcze zadowolony temi pochwałami i przyłożył jeszcze do nich szczyptę swoją. Izba zamknęła w sobotę na znak żałoby posiedzenie po tych dwóch przemowach, odkładając do poniedziałku dalsze obrady nad ustawą o lennictwach.

Prusy.

Nowe ministeryum pruskie zaczęło urzędowanie swoje od konwersji renty. *Staats-Anzeiger* z 22go zamieszcza reskrypt królewski żniżający stopę procentową pożyczki z r. 1850 i 1852 z 4 1/4 na 4 %, poczynając od 1go października r. b. Ci którzyby deklarowali się przystać na to zmniejszenie, otrzymają 1/2 % premii, a zatem właściwie zmniejszenie nastąpiło dla nich dopiero w r. 1863. Jeżeli na to byłoby plan bieżący p. Heydta, który dozwolił mu być się o 2 1/2 % podwyższenia dodatku podatku gruntowego o 25/100, to zapewne nie wystarczyłoby ten zysk na pokrycie tej dopłaty podatkowej, bo we dle wyrachowania, zaledwie 6 do 800,000 tal. rocznie skarb mógłby skorzystać ze zmniejszenia renty, gdyżby wszystkie długi temu zmniejszeniu podlegały. Zawsze jednak właściciele ziemscy znaleźliby w nowym ministrze skarbu zbawcę. Minister Bethmann, sam jeden z ministrów odpuszczonych o trzymał order order czarnego. *Ber. Börs. Ztg.* powiada, że ks. Hohenlohe położył za warunek wejścia swego do gabinetu dymisję p. Auerswald. Dnia 22 król wydał postanowienie wybita medala w koronacyjnego, który ma być noszony na wstążce pomaranczowej barwy. Otrzymają go wszyscy obecni na koronacji bądź zaproszeni, bądź z urzędu, tudzież wojskowi którzy na tym obchodzie znajdowali się. Ustanowienie tego medalu jest dla tego politycznym krokiem, że medal ma być noszony, a nie tak jak inne w podobnych przypadkach medale są jedynie pamiątką.

Według twierdzenia *Gazety Królewskiej*, w bory pierwotne mają się odbyć 14go kwietnia, wybory deputowanych 5go maja, a izby zwołane być mają na 20go maja.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 24 marca. Za zmianą kwadry księżyce w sobotę w nocy, oziębiło się nagle i po kilkunastu dniach ciepły porządek wiosenny i wieczornym deszczem nastąpił mroź i śnieg, który jednak nie przetrzymał dłużej nad dół.

— Proszęni jesteśmy o umieszczenie następującego zdania rachunków:

— Z koncertów danych w dniach 21 i 25 lutego, na korzyść niołgich akademickich młodzieży, przychód był 2,127 złr. 81 cent., rozchód zaś 850 złr. 80 cent. Pozostało zatem czystego 1,277 złr. 1 cent.

— Piszą nam z Tarnowa, że koncert amatorski wokalo-instrumentalny dany tam w d. 18 b. m. na dochód w dwóch trzech częściach dla zakładu sierót, a w jednej trzeciej dla mającego się otworzyć banku zastawniczego, wypadł jak lajpmyslni, bo obszerna sala koncertowa przepelniona była. Obok celu dobroczynnego, jaki słuchaczy ściągają na ten koncert, powodem tak liczne zebranie był niezwykle dla Tarnowa popis trzech znakomitości muzykalnych: p. Mikalego dyrektora Towarzystwa muzycznego we Lwowie, który gra na fortepianie zachwycał słuchaczy p. Delange wiołoczelistę ze Lwowa i p. Jachimowskiego, który jako skrzypek znany jest Tarnowianom, a zawsze mile słuchany. Jego też staraniem zawiązać należy bezinteresowny przyjazd artystów lwowskich.

— Gaz. *Lwowska* donosi, że w Wołochach, wsi powiatu Złoczowskiego, znaleziono 4go b. m. parobka obwieszanego w stodole. Komisya przybyła na miejsce zastała go obwieszonym jeszcze i ze związaniem w tył rekoma, przez co domysł pada, że to nie był czyn samobójczy. Winowajcy jeszcze nie wysłędzeni.

— Gaz. *Lwowska* donosi pod d. 18 b. m., że według świeżo otrzymanych doniesień, Wisła pod Otałęż wzebrała znowu i zalała wiele domów. Władza obwodowa w Tarnowie zalecała urzędom powiatowym wydać stosowne rozporządzenia dla niesienia pomocy zatopionym. (Wies Otałęż leży w powiecie Zasowskim).

— W procesie jaki wytoczony jest teraz *Wandererowi* mieści się także proces o umieszczenie w zeszłym roku wiadomości, że we wsi Płotyce w obwodzie Brzeżańskim, proboszcz unicki chcąc w nocy zaabić wraz z żoną swoją handlarza bydła, który z obladowanym trzosem u niego na nocleg stanął, zabił przez omyłkę po ciemku swego parobka. *Wanderer* zaraz potem odwołał tę wiadomość, jako błędną, a następnie na żądanie prokuratora, do której proboszcz płotycki X. Tarnowski udał się był, odwołanie to potworył. Mimo tego X. Tarnowski upoważnił X. Mogielnickiego członka Rady państwa, aby wytoczył *Wandererowi* proces. Sprawa ta toczyła się w d. 21 b. m. przed sądem krajowym w Wiedniu. Wiadomości o tem zdarzeniu podał był do redakcyi *Wanderera* p. Romuald Michalewski, który o niej zasłyszał był od członka Rady państwa Hubickiego. X. Mogielnicki pod żadnym pozorem nie chciał odstąpić od procesu, dodając, że puszczona ta wieść miała cele tendencyjne przeciw duchowieństwu grecko-katolickiemu. Wyrok w tej sprawie zapadnie równocześnie z innemi wyrokami w procesie *Wanderera*.

— Od dawna uważali się sprawozdawcy dziennikarscy w Berlinie, że trybuna Izby deputowanych tak niedogodnie jest umieszczoną, że ich niedochodzą głosy mówców. Kiedy przestawiono trybunę, pierwszy mówca, który na nią wstąpił, Otto, po kilku słowach zatoczył się, osłabi i życie zakończył. W skutek tego przywrócono trybunę na dawne miejsce. Tego roku te same skargi słyszeć się dały; przeniesiono więc trybunę znów na owo miejsce, a zanim pierwszy mówca na nią wstąpił, Izba została rozwiązana.

— Rząd pruski chręci coraz więcej miasteczek i wsi wielkopolskich na język niemiecki, myśląc, że do nich Polacy nie trafią. Przypomina nam to owego Szczepana z „Cudzoziemczyń”, co go przewano Etienne, myśląc, że dość zmienić nazwisko, a będzie z niego paryzanin całą gębą. Przyszła jednak pora, że mu ta cudzoziemczyzna kołkiem w gbie stanęła.

— Przed niejakim czasem skradziono w Berlinie hrabiemu Blankensee 90,000 talarów w papierach różnego rodzaju. U pewnego bankiera w Wroclawiu wymieniony później został jeden na kilkaset talarów wartości i dopiero po wymianie bankier spostrzegł, że papier ten mieści się na wykazie skradzionych w Berlinie efektów. Domyślając się, że ten co go wymienił jest obcym, bankier udał się na chyblił trafił na jeden z dworców kolei żelaznej i tam poznał właściciela tego papieru. Ten jednak wytygłymował się, że jest kanzadzieją protestanckim, nazwa się Schöppe, i od 30 lat ma probostwo w Baudach. Znalazły się nawet osoby co go dobrze znały. Nie nagabywano zatem więcej pastora, lecz dano o tem znać do Berlina. Teraz pastor i syn siedzą pod śledztwem. Wydało się bowiem, że syn skradł pieniądze i dał ojcu do wymiany, a ten nie dość przeczłony rozpoczął takową. Syn kanzadziej, skończony prawnik, pracował czas jakiś jako sekretarz hr. Blankensee, i wtedy miał sposobność skraść te papiery. Podczas śledztwa zdołał on ułknąć, lecz go schwytano w Frankfurcie.

— Jutro we wtorek dnia 25 marca (święto), Związanie NMP; we środę dnia 26 marca, S. Teodora biskupa.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ministeryum handlu i rolnictwa wydało pod d. 6 marca rozporządzenie zaprowadzające zmiany w dotychczasowym systemie wyścigów konnych o nagrody cesarskie, tudzież w rozdawnictwie nagród i medali za poprawę chowu koni.

Zachowując przepisy z lat 1857 i 1860 wydane w tym względzie, w wyścigach tegorocznych we Lwowie, Pieszczach, Pardubicach i Koloszarach o nagrody cesarskie pierwszą klasę, konie zagraniczne jeśli wygryją już najmniej 200 gwinei za granicą, muszą być obciążone 7 fantami więcej, a jeśli najmniej dwa razy wygrały, 10 fantami.

Kto wygra premię rządową 1ej klasy winien w ciągu dwóch godzin po wyścigach, jeśli zażądaniem będzie, sprzedać swego konia, jeśli tenże jest zagranicznym właścicielem, drugiego konia wyścigowego, a jeśli ten się nie zgłosi, to właścicielowi trzeciego konia, zawsze jednak jeśli jest krajowem, a w ostatnim razie skarb ma prawo nabyć dla wojskowych stajni konia, który wygrał nagrodę. Cens naznacza się we Lwowie 3,000 złr. za ogiera, a za klacz 1,500 złr.

Co do nagród i medali za chów koni, zmienia się przepis, według którego trzechletnie klacze niepowinny być zaprzęgane, jeśli mają się przedstawić do nagrody.

Do rozporządzenia tego, z którego dajemy te ważniejsze wyjątki, dodana jest tabella miejsc wyścigowych i nagród. Na Galicyę, Kraków i Bukowinę przypada 90 nagród, razem 390 dukatów w złocie wynoszących, a to na Sanok, Rzeszów, Jasło, Wadowce, Lwów, Złoczów, Stanisławów, Strzy, Tarnopol i Czerwonów dla kobył z żrebiętami, po jednej nagrodzie po 10 dukatów, a dla trzechletnich klaczy po 3 dukaty; zaś na Mościska, Tarnów, Sącz, Kraków, Żółkiew, Brzeżany, Kolomyja, Sambor, Ulaszkowce, Radowce dla kobył z żrebiętami po 4 nagrody po 8 dukatów, a dla klaczy po 3 nagrody po 3 dukaty.

Biała 22go marca. Na dzisiejszym targu przykrowano w przecięciu ceny następujące w wal. austr.

Zyto	(za mierzycę)	3-91
Jęczmień	"	3-03
Owies	"	1-46
Siano	(za centnar)	0-90
Słoma	"	0-05

Rzeszów 21 marca. Dzisiaj praktykowano w przecięciu ceny następujące w wal. austr.

Pszonica	(za mierzycę)	4-95
Zyto	"	302-1/2
Jęczmień	"	2-45
Owies	"	1-22 1/2
Groch	"	3-50
Bób	"	3-25
Proso	"	2-50
Tatarska	"	2-00
Ziemniaki	"	1-00
Drzewo twarde	(za sięg)	8-50
" miękkie	"	6-00
Siano	(za cent.)	1-00
Słoma	"	0-60

Wiedeń 17 marca. Dzisiaj odbył się zwyczajny targ na wóły opasowe na placu pod rogatkami S. Marka (*Sankt-Markser Linie*), którego wynikiść była następująca:

z Włoc. z Galic. z prow. z Rason		
Przyjędono sztuk	576 1076	372
Zakupili na targowisku: rzeźnicy wiedeńscy sztuk	1442	
z prowincji	518	
Po "a targowiskiem kupiono	4	
Niesprzedanych wróciło na prowincję	60	
Razem jak wyżej	2024	
Ogółem wróciło na prowincję	578	
Pozostało dla Wiednia	1446	
Waga szacunkowa jednej sztuki wynosiła	410 do 700 funtów.	
Cena jednej sztuki wynosiła	115 złr. 50 kr. do 200 złr. — kr. w. a.	
Cena jednego centnara mięsa wynosiła	28 złr. — kr. do 31 złr. — kr. w. a.	

Wrocław 21go marca. Dzisiaj praktykowano cenę następującą za 1 szefel pruski (przeszło 14 garncy) grosz, srebrnych praskich (po 5 cent. w. a. oprócz 1/2 lb.).

Pszonica biała	przed. śred. pośled.	83-85 80 70-75
" żółta	"	82-85 78 70-75
Zyto	"	58-60 57 52-55
Jęczmień	"	36-39 35 52-54
Owies	"	25-28 24 22-23
Groch	"	53-56 51 44-47
Ceny nasienia konicznych za 1 centnar cwoy (89 1/2 funtów wiedeńskich) talarów pruskich (po 1-57 1/2 kr. w. a. oprócz 1/2 agio).		
Czerwona przednia	13 1/2 — 13 1/2	
" dobra	12 1/4 — 12 1/4	
" średnia	10 — 11	
" poślednia	7 1/2 — 9	

Przegląd polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 23 marca. Cesarz przyjmuje dzisiaj, deputację Ciała prawodawczego, wręczającą mu adres.

Brussels 22 marca wieczór. Dzisiejsza *Independence* zamieszcza wiadomości z Paryża, które utrzymują, iż w ministeryum francuskim zajdzie zmiana: hr. Walowski ma złożyć ministerstwo stanu i udać się jako poseł do Londynu, a p. Chevreton obejmie ministerstwo spraw wewnętrznych (Nie mówiliśmy depesza, kto ma objąć ministerstwo stanu. Zresztą o tej zmianie w gabinecie francuskim, jako bliskiej, już dość dawno gloszą, a fakt iż dotąd nie potwierdził P. R.). *Independence* pisze, że także donoszą i o innych zmianach, które są jednak mniej prawdopodobne. — W innym miejscu *Independence* donosi, że rzymski sekretarz stanu kardynał Antonelli wydał okólnik do mocarstw, w którym czyni zarzut rządowi francuskiemu, iż tenże ogłosił tajemne noty zamienione między rządem francuskim a rzymskim.

Medyolan 22 marca wieczór. Garibaldi przybył tu wczoraj i przyjęty został przez ludność z wielkim zapalem. Miasto oświetlono. W przemowie jaką miał Garibaldi, mówił o Rymie i Wenecyi i polecał uzbrojenie się dla wyswobodzenia uciemiężonych braci.

Medyolan 22 marca. Dzisiejsza *Perseveranza* zawiera wiadomości z Turynu, iż większość deputowanych popiera kandydaturę p. Tecchio na prezesa Izby, mniejszość zaś kandydaturę p. Lanza.

Medyolan 23 marca. Na wczorajszą nocie danej na cześć Garibaldeggo, mówił tenże o potęgę idei i o przyszłość Włoch. Przypominał, że młodość cudzoziemców poświęciła się dla wyswobodzenia Włoch i że wdzięczność względem innych narodów jest obowiązkiem Italii.

Turyń 22 marca wieczór. Kandydat większości a zarazem ministeryalny p. Tecchio, wybrał został prezesem Izby 129 głosami; kandydat opozycji p. Lanza miał 89 głosów. Dzisiejsza *Opinione* donosi: iż według bardzo prawdopodobnych wiadomości, ministeryum postanowiło sformować 7my korpus armii i oddać jego dowództwo Garibaldiemu. W tym celu do ochotników dołączą rekrutów tegorocznych; oficerowie dawnej armii południowej to jest Garibaldeggo, mają być w tym korpusie umieszczeni.

Londyn 23 marca. Biuro telegraficzne Reutersa podaje następującą depeszę z Turynu z 23go t. m. *Monarchia Nazionale* (organ Ratazkiego P. R. C.) ogłasza okólnik ministra spraw zagranicznych (Ratazkiego), w którym wskazany jest kierunek polityczny według jakiego zamierza postępować rząd włoski. Na trzy punkta składa się ogólniejszy nacisk: 1) Uznanie Włoch i miejsce jakie Włochom przysługują w systemie europejskim; 2) sprawa rzymska; 3) sprawa wenecka. Okólnik twierdzi, że królestwo włoskie ma prawo uznać za swoje, w szczególności Rzym musi zostać rezydencją Papieża, a zarazem siedzibą rządu włoskiego. Rozwiązanie sprawy weneckiej stosownie do życzeń Włoch, jest koniecznością dla utrzymania porządku i spokoju Europy, gdyż teraźniejszy stan rzeczy jest ciągłym trwającym niebezpieczeństwem dla powszechnego pokoju. W końcu depesza ta z Turynu potwierdza zamiar połączenia byłej armii południowej (Garibaldeggo) z armią regularną włoską.

W sprawach wewnętrznych Austrii nie nie zostało nowego. Kwestya bankowa jeszcze w zawieszeniu, i tyle tylko pewnem jest, że w sekcji trzeciej wydziału finansowego, gdzie o niej traktują, plan przedłożenia przywileju bankowego nie znajduje przyjaciół. Rząd, jak twierdzi „*Kor. Schaffa*“ przeciwdziała jest o potrzebie przedłużenia przywileju, ale warunki zostawia jako kwestyę otwartą. Myśl przyjęcia na 1 i 5 złr. jest obciążenia, a mianowicie na 1 i 5 złr. jest obciążenie rozbierając przez finansistów dziennikarskich, lecz finansistów przytaczają mało się przyznają do wyświecenia kwestyi bankowej, bo interesu ich są ściśle związane z interesem instytucji banku obecnego.

Wiadomości z Warszawy ograniczają się na zamieszczonych wyżej w liście naszego korespondenta. System nacisku narodowości polskiej utrzymuje rząd rosyjski niezmienne, obok niestannie powtarzanych przez siebie oświadczeń o swę dla tego narodu łaskawości. Wyżęj wstępnie przedstawiamy, jakie znaczenie ma ta łaskawość, znaczenie wykazane jasno nietylko teraźniejszymi wypadkami i teraźniejszym postępowaniem rządu rosyjskiego, lecz faktami zapisanymi na każdej kartce historii w ciągu sta lat ostatnich.

Wiadomości otrzymane z Petersburga wyjaśniały nam wypadek który tak silne wrażenie sprawił w całej Rosyi, owo aresztowanie 13 sędziów pokoju w gubernii twerskiej i wielkie śledztwo w tejże gubernii zarządzane, na które wysłano generała Anenkowa. Chodzi tam nietylko o oświadczenie owych 13 sędziów pokoju, iż nie mogą wykonywać swych czynności według ustawy mającej niby rozwiązywać sprawę włosienską a uważając przez nich za zupełnie niedostateczną, lecz także o adres do Cesarza przesyłany poprzednio, a napisany w tymże samym duchu przez całą szlachtę gubernii twerskiej, bo podpisany przez 201 członków zgromadzenia szlacheckiego liczącego 220 członków. Adres ten energicznie podamy w całości; a tu oto przytoczymy główną treść jego:

„Przez manifest z 19go lutego (2go marca) r. 1861 ma być tylko podniesiony materyalny stan włosiensk, lecz włosienskie ci, jako stan, nie są uczciwi wolnymi. Zdrowy rozum ludu i szlachty twerskiej nie może pogodzić owę wolność przez Cesarza ogłoszoną z obowiązkiem jakie nałożono na włosiensk względem właścicieli. Według ustawy, włosienskim ma pozostać poddaństwo a tylko imię nie ma być wolnym. Przez to wywołano zostało nieporozumienie między włosienskami a włosienskami, a nawet w ogóle między rządzeniem a rządem. Całe społeczeństwo wesoło na fałszywą drogę i krajowi grozi niebezpieczeństwo. Jak go uniknąć? Oto odstąpienia gruntów włosienskim nie uważamy bynajmniej za napad na nasze prawa, lecz za konieczny środek uspokojenia kraju i zabezpieczenia praw naszych. Nadto szlachta uważa za nieprzebaczone grzech, że biedny włosienski płaci tam rahlami podatek, gdzie bogaty właściciel nie płaci nawet kopiejki. Takiego przywileju bezczystego stanowisko szlachty, zręka się ona chętnie. Zamiast urzeczywistnić chęci cesarza i wyswobodzić włosiensk, urzędnicy wymyśliłi ustawę, która tak szlachcie jak i włosienskim jest zgubna, wymyśliłi sposób rozdzielania i obci: niby utrzymać przywilej szlachty, którym my sami nie chcemy. Ta sprzeczność do wodzi, że reformy odpowiednie potrzebom, nie mogą być obmyślane i przedsięwzięte przez biurokratów. Reformy muszą zostać bez żadnego skutku i pożytku, gdy będą kreślone i wydawane bez udziału narodu. Jedynym sposobem aby usunąć niebezpieczeństwa grożące krajowi, jest powołanie zgromadzenia deputowanych wszystkich stanów, i o to szlachta twerska najuścienniej prosi.“

Adres ten zamykał dość przestęgi i wskazówkę, wywołał tylko w rządzie oburzenie; lecz nie ośmielając się uwzględnić wszystkich podpisujących adres, uwieziono owych 13 sędziów pokoju, którzy w tożsamość następstw tego adresu oświadczyli, iż nie mogą pełnić swoich czynności według niedostatecznej i błędnej ustawy.

Rząd pruski rozwinął wszystkie żagle reakcyi. Wszysze landraci otrzymali polecenie pracowania nad przygotowaniem umysłów wyborców do przyszłych wyborów w duchu monarchicznego-absolutyzmu. Niektórzy z nich wydali już odezwy, a w nich nie szczędzą obelg i kłamstw na spowiewieranie rozwiązanej Izby deputowanych. Partya krzyżowa zaczyna podnosić głowę, uważając się za spadkobiercę teraźniejszego gabinetu, któremu nikt długiego żywota nie wróży; wszelako partya ta jeszcze nie zdradza głośno zamiarów swoich. Z planów finansowych p. Heydta pierwszym jest zmniejszenie stopy procentowej od obliagacyi dingu publicznego z 4 1/2 na 4 %. Sądzi on, że konwersya ta da się skutecznici i że mało kto zażąda zwrotu kapitału.

Najważniejsze wiadomości z Włoch zawarte są w powyższych depeszach, a dzienniki i listy nie ważnego nie dodają; mówią tylko, że w państwie rzymskim przygotowaną reakcyoniści nową wyprawę w neapolitańskie.

W parlamencie angielskim interpelował lord Normanby ministrów względem postępowania rządu włoskiego w neapolitańskim, uderzając na tenże rząd. Lecz sposób zapatrywania się i opinia szanownego lorda, który rozbójników neapolitańskich uważa za bohaterów, jest pojedynczą prawie i wyjątkową i nie znajduje sympatyj ani w parlamencie ani w kraju. *Times* z powodu tej interpelacji pisze: „Południowa część Włoch jest położona z północną, a energicznych środków rządu włoskiego, aby to połączenie i spokój utrzymać, nie możemy naganiać. Nie toczy się tam bynajmniej wojna domowa, lecz walczy się tylko bandy rozbójników grabiące i łupiące. Po większej części oskarżenia rzucają na generałów włoskich są wymyślną plotką.“ — Londyn zajęty jest bardzo zbliżającą się wystawą. Roboty około pałacu wystawowego szybko postępują, i z wyjątkiem wschodniego pawilonu, cały gmach ukończony będzie na 1go maja, w którym to dniu nastąpi otwarcie wystawy.

Ostatnie depesze telegraficzne „Chasu“.

Wiedeń 24 marca wieczór. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby deputowanych Rady państwa Rogawski interpeluje Ministeryum stanu i Ministeryum sprawiedliwości z powodu rozległych śledztw sądowo karaych w obwodach Tarnowskim i Sąddeckim. Następnie odbywały się w dalszym ciągu rozprawy nad postępowaniem karnem w sprawach drukowych i takowe ukończono. Później wydział finansowy zdał sprawę z nadzwyczajnych środków finansowych (przedsiedzieliem przez Rząd po dniu 20 paźd. 1860. *Prz. Red. Ch.*). Deputowani Prążak i Grocholski wyrażają się ponownie przeciw załatwianiu przedstawień finansowych przez szcześniejszą Radę państwa i oświadcza, iż nieważną w obradach udział. Herbst, Karanda, Ryger i Brinz zabierają głos za prowadzeniem obrad nad przedmiotem. We środę rozprawy dalsze odbywać się będą. Wieczorna *Gazeta Wiedeńska* pisze: Rozkazem do armii wydanym zarządząca została ośmioldniowa żałoba po księciu Windischgraczu. Drugi pułk dragonów ma na wieczne czasy nosić imię Windischgracza. Cesarz Rosyjski wysłał deputację w imieniu armii rosyjskiej na pogrzeb marszałka.

Z powodu uroczystego święta Chas wyjdzie we Czwartek.

Antoni Klobukowski redaktor odpowiedzialny.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Table with exchange rates for various locations including Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

Table with exchange rates for Kraków, Wiedeń, and London. Columns include location, currency type, and rate.

HOTEL SASKI. Stefania hr. Roniker wlaś. dóbr. Teofila Steinbriff żona urz. Franciszek Rozowski, Henryk Koźmian z żoną wlaś. dóbr z Królestwa. Zborowski, Władysław hr. Stadnicki wlaś. dóbr z Galicyi. Kajetan Wilczyński Dr. med. z Ukrainy. Antoni Kosterkiewicz ob. z Now. Sacza. Wyjechał: Polik Sobański z żoną do Paryża. Prosper hr. Zborowski, Stanisław Brandys, Franciszek Czajkowski obyw. Aleksander Szeliski ob. do Galicyi. Leon Górski ob. Sławomir Duszyński kom. handl., Stanisław Mrozowski obyw. do Królestwa.

HOTEL DREZDEŃSKI. Stanisław Krusowski wlaś. dóbr z Królestwa. Alojzy Biedermann kup. z Wiednia. Franciszek Brzozowski wlaś. dóbr z Tarnowa. Prosper hr. Zborowski wlaś. dóbr z Galicyi.

Urzędowe. Obwieszczenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż w dniu 8 kwietnia 1862 r. o godzinie 11tej przed południem, w gmachu c. k. Władzy Obwodowej w Krakowie, odbędzie się licytacja ustna, tudzież przez sekretne o pieczętowane deklaracje, na wypuszczenie w szesćleciową dzierżawę młyna wraz z gruntem morgów 6 sążni kwad. 758 w Prądniku białym położonych, a do funduszu Szpitala ś. Łazarza należących. Dzierżawa jak powiedziano szesćleciową, zaczyna się z dniem 1 Maja 1862 r. Czynsz dzierżawy roczny do wywołania ustanowiony wynosi 500 złr., wadium wynosi 50 złr. a wal. zaś kaucya, która po zatwierdzeniu wypadku licytacji złożoną być będzie winna, wyrównywała wysokości rocznego przy licytacji osiągnąć się mającego czynszu. Przy licytacji powyższej w terminie oznaczonym odbędzie się mającej, przyjmowane będą także oferty pisemne, opiewające na należnym wadium (patrzono, wszakże tylko do chwili rozpoczęcia licytacji ustnej).

Blizsze warunki dzierżawy tej mogą być w godzinach urzędowych w c. k. Władzy Obwodowej, przez strony interesowane przejrane. Z c. k. Władzy Obwodowej. Kraków dnia 20 Marca 1862 r. (366-1-3)

Inserty. CENNIK NASION

znajdujących się w r. 1862 na sprzedaż w BIORZE ces. król. Towarzystwa Gospodarczo-Rolniczego Krakowskiego. Ulica Szewska Nr. 335/6. (Cena w monetach czyli walucie austriackiej).

Table listing various seeds and their prices. Columns include seed type and price.

Nasiona z produktami Kłeczy-górnej. Mieszanek Nr. I na grunta Hehe, na morgę garncy 8 - 10. Mieszanek Nr. II na grunta nieupielnionego, dzimale, na morgę garncy 8. Mieszanek Nr. III na grunta miernej dobroci, na morgę garncy 8. Mieszanek Nr. IV na grunta dobre na morgę 6-8 garncy. Mieszanek Nr. V na zakładanie łąk gleby najlpszej, na morgę 6-8 garncy. Miodowa trawa, pół-korcia zlr. 3. Tonka wonna, garniec zlr. 1 cent. 50. Uset na paszę najczystszej, pół-korcia zlr. 10. Mielonka pospolita na najpodlejsze ziemi, garniec zlr. 1 cent. 25. Stoklosa miękka na grunta suche pół-korcia zlr. 8. Stoklosa owsiakowa bardzo wczesna pół-korcia zlr. 8. Stoklosa olbrzymia najwzrostu siana dają, pół-korcia zlr. 8. Kostrzewa wodna (Manna) na moczary, garniec zlr. 1 cent. 25. Kostrzewa łąkowa pół-korcia zlr. 10. Kostrzewa czerwona, pół-korcia zlr. 16. Lisi ogon zlr. 1 cent. 20. Owsia czarna, pół-korcia zlr. 3. Trawa grzebieniasta, (cinosieris cristata), udaje się wszędzie, garniec zlr. 1 cent. 50. Rajgras francuski, pół-korcia zlr. 8. Kuminica różnokwiatowa (Lotus corniculatus) karta zlr. 2. (357-2-6)

W razie przyszłości za opakowanie dodaje się przy każdym garcu po 6 kr. wal. austr. - od ćwierci ct. 30 - od pół-korcia ct. 50. a od korcia ct. 90 w. a. Listy przyjmują się tylko frankowane.

Najtańsze, najlepsze Obuwie Damskie.

w "Hotelu Ruskim" przy ulicy Floryańskiej. Posiadając licznie zapatrzonej skład Obuwia damskiego, poleca szanownej Publiczności takowe po cenach stałych, (wal. austr.) zlr. kr. Para Kamszów z przuci angielskiej 2 60 do do z abasami 3 20 do do z abasami i gumą 3 20 Bućki angielskie z lakierami, okuwane 5 80 Bućki z przuci francuskiej od 4 do 5 Bućki różnego dzianina od 1 do 2 50 Półbutki przelutowe i skórkowe od 2 do 6 00 Wszelkie obuwianki najpukotniejszej wykonują się, a zamieszcowo na swój koszt pościągane będą.

(312-3) A. Szpengler. Potrzebny jest OFICYALISTA z kwalifikacją na Wójta gminy

w Królestwie Polskiem, obejmionym z wszelką rejestracją ekonomiczną posiadającymi świadectwa dłuższej praktyki i niepoziakowanej uczciwości. - Blizsza wiadomość w Krakowie Mały Rynek Nr. 333 i pętro, lub w dobrach Młogów w powiecie Olkuskim. (347-2-3)

O G Ł O S Z E N I E. C. kr. uprz. KOLEJ GALIC. KAROLA LUDWIKA

Podpisana Rada zawiadowcza ma zaszczyt zaprosić niniejszem głos mających Akcyonaryuszów c. k. uprzywilejowanej kolei galicyjskiej Karola Ludwika na piąte zwyczajne Zgromadzenie ogólne, które się odbędzie

w Poniedziałek dnia 26 Maja 1862 r. o godzinie 9 przed południem w sali Towarzystwa muzycznego w Wiedniu, na którym podług statutów następujące przedmioty rozbiране i decydowane będą:

- 1) Roczne sprawozdanie Rady zawiadowczej.
- 2) Sprawozdanie Wydziału rewizyjnego o zamknięciu rachunków w roku 1861.
- 3) Ustanowienie dywidendy przypadającej do rozdziału za rok 1861.
- 4) Ustanowienie względem dalszego wynagrodzenia Rady zawiadowczej, w myśl §. 39 statutów.
- 5) Wybór Wydziału rewizyjnego do sprawdzenia rachunków na rok 1862.
- 6) Wznowienie częściowe Rady zawiadowczej w skutek wystąpienia trzech członków po dług §. 36 statutów.

Owi pp. Akcyonaryusze, którzy posiadają najmniej 40 Akcyj i na tem zgromadzeniu ogólnem z przysługującego im prawa głosowania korzystać sobie życzą, mają w myśl §§. 22 i 26 statutów, powyż wymienioną ilość Akcyj złożyć najdalej do dnia 26 Kwietnia r. b., a otrzymają natomiat oprócz dotyczącego rewersu także i kartą legitymacyjną na to Zgromadzenie ogólne.

Złożenie Akcyj może nastąpić: w WIEDNIU: w kasie Towarzystwa, lub u panów S. M. Rothschildów; w Frankfurcie nad Menem: u panów M. A. Rothschildów; w KRAKOWIE: w kasie zbiorowej kolei galicyjskiej Karola Ludwika, lub w kantorze: pp. F. J. KIRCHMAYERA i SYNA; we Lwowie: u Filii c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu,

a to za pomocą konsygnacji w dwóch egzemplarzach wygotowanych, zawierających, Akcyę w porządku arytmetycznym, które to konsygnacje udzielane będą w Agencyach wyżej wspomnianych bezpłatnie. Każdy Członek ogólnego Zgromadzenia może mieć najwięcej dwa głosy, t. j. jeden za siebie, a drugi jako zastępca.

W razie zastępstwa winien mocodawca blankiet pełnomocnictwa wydrukowany na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej własnoręcznie wypełnić i podpisać. Wiedeń dnia 21 Marca 1862 roku. (372-1-3) Rada Zarządzająca c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika.

Ogłoszenie prenumeraty. Z początkiem Maja r. b. wyjdzie staraniem i nakładem Henryka Nowakowskiego

ALBUM LWOWSKIE, które w jednym tomie, w dużym formacie in 8vo, na pięknym papierze, w objętości dwudziestu kilku arkuszy druku zawierać będzie prace następujących pisarzy:

- Abancourt'a Ksawerego, Bielowskiego Augusta, Cieszczyńskiego Karola, Dobrzańskiego Józefa, Dzierżkowskiego Józefa, Godebskiego Ksawerego, Hoszowskiego Nereusza, Horoszkiewicza Juliana, Jakubowicza Józefa, Kaczkowskiego Zygmunta, Kalickiego Bernarda, Komorowskiego Ignacego A., Mosteckiego Platona, Mosteckiego Antoniego, Nowakowskiego Henryka, Pajgerta Adama, Pilita Stanisława, Pola Wincentego, Przyłęckiego Stanisława, Romanowskiego Mieczysława, Schmitta Henryka, Starkla Juliusza, Supińskiego Józefa, Szedlera Aleksandra, Szujewskiego Józefa, Ujejskiego Komela, Wagilewicz Jana, Waligowskiego Franciszka, Widmana Karola, Witkowskiego Hipolita, Zachariasiewicza Jana, Zawadzkiego Władysława. (261-5-6)

Druk tej książki już się rozpoczął. Cena prenumeraty wynosi 3 zł. wal. austr. Prenumeratę miejscową we Lwowie przyjmuje księgarnia p. Karola Wilda, a prenumeratę z pocztą w listach frankowanych odbiera: Zarząd drukarni p. Edwarda Winiarsza przy ulicy Dmnickiej 1. 170 we Lwowie.

Po zamknięciu prenumeraty cena książki będzie podwyższona. !!Najnowszy artykuł toaletowy!! C. k. wyłącznie uprzyw.

KALLOKRASIN. Woda do upiększenia twarzy, F. I. Eckera w Wiedniu, „Alservorstadt Nr. 73.

Woda ta i dla najdotkliwszej skóry nieszkodliwa, uwalnia skórę w sposób łagodny od wszelkich nieczystości i słabowitości, jako to: od wszelkiego rodzaju oszpeceń, wyrzutów wątrobianych, ostudów, plam, chropowatości i t. p.; utrzymuje ją białą i delikatną, udziela jej nadzwyczajną gładkość i świeżość, a to działając prawdziwie ożywiająco na skórę samą i na tkaninę komórek podskórnych, oraz na organa gruczołowe. Jest oraz najszczególniejszym środkiem na pęć, by takową do najpóźniejszej starości zachować w młodocianej świeżości, a prztem pewnym środkiem zastrzegającym przeciw powstaniu zmarszczek i fałdów.

Przytoczenie skutków tego niezawodnego środka do czyszczenia i upiększenia skóry, polega na faktach - nie jest zatem czem wychwalaniem, - a podług uczynionych doświadczeń jest mała próba dostateczną, by się o szczególnych własnościach tej wody zupełnie przekonać. (320-3) Cena flaszki 1 zlr. 20 centów w. a. Jest do nabycia u Józefa Jahna w KRAKOWIE i TARNOWIE.

Table with meteorological data. Columns include date, time, wind direction, temperature, humidity, etc.

LOSZY Kredytu Ruchomego WIEDENSKIEGO, których ciągnięcie najbliższe w dniu 1 Kwietnia 1862 r. są do nabycia także na raty lub za zadatkiem w Kantorze

F. J. KIRCHMAYERA i SYNA W KRAKOWIE. (362-2-3)

4 BYCZKI hollenderskiej rasy, po 15 miesięcy mające, są do sprzedania w stajni Pleszowskiej, powiat Mogiła. - Wiadomość mieć także można w Administracji „Czasu.“ (355-2-3)

KASZA Lwowska tatarszana (Krupy hre-czane) grubo mielona, w najlepszym gatunku, mało tu znana. - złożona została w komis w Handlu p. J. Wolaniewskiego w Krakowie, przy Małym Rynku, i sprzedaje się funt wagi wiedeńskiej pod 15 centów. (361-2-3)

Szkoła Pszczolnictwa W ALWERNI.

W celu podniesienia pszczolnictwa, które u nas jest bardzo zaniedbane, wyjednaliśmy od Wysokiego Rządu pozwolenie na otwarcie szkoły teoretyczno-praktycznej. Do tej szkoły przyjmują się uczniowie pod następującymi warunkami:

- 1) Wykład Pszczolnictwa będzie się odbywał teoretycznie i praktycznie. - Tudzież ulepszenia ulów starożytnych, wyrabiania dzierżonowców, skomponowania i wszelkich innych gatunków, także wyrabiania koszyków do zbierania rojów, transportów i wiele tym podobnych przyrządów. Bo chociaż niektórzy sami nie będą potrzebowali rojów - ale żeby sobie umieli zadysponować, lub poznać czy dobrą robotę odbierają.
- 2) Każdem uczniowi winien jest uskutoczyć wszelkie czynności tyżozę się Pszczolnictwa.
- 3) Podaje się bezwarunkowo subordynacyi.
- 4) Może być zaopatrzonej w ciasek, piękę, dęto i dwa chole.
- 5) Ma mieć paszport lub kartę legitymacyjną.
- 6) Niżej lat 17tu mających nie w obęję przyjmują.
- 7) Nie umiejących pisać nie radzę przysyłać, bo ci nie pojmą gruntu nauki, - chyba ci, co so swój o-choty i dla siebie przybędą.
- 8) Każdem uczniowi płaci się wstępnie na cały kurs trwający od 1go Maja do Października lub Listopada (podług zdaniotni) zreszt. 25, - wyjąwszy przybytych z świadectwami ubóstwa.
- 9) Oprócz tego, każdem uczniowi wynajmie sobie stół i mieszkanie na miesiąc, podług możności, począwszy od zlr. 8 aż do 25, - pieniądze uczniom nie mogącym być powierzone na stół, mogą być przysłane na moje ręce.
- 10) Uczniów krasnoludnych, zle się prowadzących, z zaliczką odesyłać napowrót.

Uczniowie mogą się zarazem obznajomić z Ogrodnictwem, Sadownictwem i Jodłownictwem. Upraszam szanownych czytelników gazet, tudzież Wielmożnych Proszących i ich zastępców, aby raczyli zachęcać i obznajmiać lud wiejski z warunkami i korzyściami tejże szkoły. (371-1-3) Alwernia dnia 18 Kwietnia 1862, (w Krakowie, ostatnia poczta i stacja Kolei żelaznej KRZESZOWICE) Feliks Florkiewicz.

Bilard machoniuowy w dobrym stanie, jest do sprzedania. Wiadomość w Administracji „Czasu“ (289-6-)

Dzwony spiżowe i wszelkie inne odlewy mosiężne podług modeli, tudzież Sikawki różnego gatunku, wyrabia podpisany od kilku lat w Białym zamieszkały. Polecając się do łaskawych zamówień, ręczę za dokładny wyrób i punktualność w wykonaniu obok umiarkowanej ceny. (233-5-6)

Biała dnia 1 Marca 1862. Karol Schwabe. Oswald Amster kaligraf,

mieszkający przy ulicy Sławkowskiej, pod Nr. 264 II. piętro poleca się do udzielania lekcji pięknego i prędkiego pisania tak w swoim pomieszkaniu, jako też u szanownych lekcye biorących, podług najnowszej i najpraktyczniejszej metody.

W dowód prawdziwej praktyczności swojej metody pozwala sobie przytoczyć tu jedno z zaświadczeń*) w tych dniach otrzymanych.

*) ZAŚWIADCZENIE. Pan Oswald Amster kaligraf, udziela na moje żądanie trzem moim praktykantom handlowym, lekcye pięknego i prędkiego pisania, i uczynił z nimi w bardzo krótkim czasie tak znaczne postępy, że postrzegam sobie za przyjemny obowiązek, oświadczyć niniejszem temuż panu Amsterowi publicznie moje zupełne uznanie i wdzięczność, i polecić go do udzielania nauki pięknego i prędkiego pisania jak najmocniej. Kraków dnia 1 Marca 1862, (1241-5) Franciszek Hahn i Syn w. r.

TEATR KRAKOWSKI FOD DYREKCYA JULIUSZA PFEFFERA. Dziś we Środę d. 26 Marca 1862 Na dochód FELIKSA i WERONIKI BENDÓW; Majatek albo Imię.

Komedia w 5 aktach oryginalnie napisana przez Korzeniowskiego, za którą otrzymał premium. Rządca Drukarni, Antoni Rother.